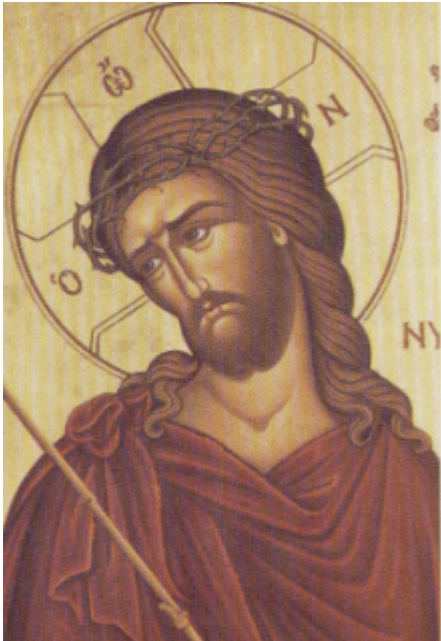

Νέα εποχή-Θεού αποχή

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Δεν υπάρχει άνθρωπος που τα τελευταία έτη να μην έχη ακούσει περί της «Νέας Εποχής», δηλ. για μία νέα εποχή («N.E.»), την οποία, όσοι την προβάλλουν, επαγγέλλονται ως την λύσι όλων δήθεν των προβλημάτων, που έχουν συσσωρευθή στον κόσμο. Πρόκειται δηλ. για μία νέα κατάσταση που οι ισχυροί της γης θέλουν να επιβάλλουν, που για να επικρατήση και για να επιφέρη τις λύσεις και τα νέα δεδομένα που επιθυμούν, και μάλιστα σε παγκόσμια κλίμακα, θα πρέπη ο,τιδήποτε παλαιό, αλλά και ο,τιδήποτε αναδεικνύει τις τοπικές παραδόσεις των λαών και πηγάζει από αυτές, να καταργηθή. Και ειδικά την Ελληνική Παράδοσι (γλώσσα, ιστορία, πολιτισμό κλπ.) και κυρίως την Ορθόδοξη Χριστιανική Παράδοσι.

Αλλά, ποιά είναι αυτά τα «**δείγματα**» γραφής, τα οποία τελικώς αποδεικνύονται «**δήγματα**» της νέας αυτής «μεσσιανικής εποχής» (αντιχρίστου εποχής), που κατά κόρον προβάλλεται από τα Μ.Μ.Ε. και ταυτοχρόνως κηρύσσεται από τα κόμματα όλων των πολιτικών αποχρώσεων μα και από ανθρώπους που δήθεν έχουν μελετήσει τις κοινωνιολογικές εξελίξεις και τις ανθρώπινες ανάγκες και συμπεριφορές; Ποιά είναι τα στάνταρ της «N.E.» που προβάλλονται ακόμη και από ανθρώπους που φαίνονται, εξωτερικώς τουλάχιστον, ότι ανήκουν στην Εκκλησία; Και για να μνησθούμε του λόγου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ποιοί είναι αυτοί τελικώς οι άνθρωποι που εμφορούνται από τις δήθεν «νέες ιδέες»; Ο Κύριος μας είπε «**από των καρπών αυτών επιγνώσεσθε αυτούς**» (Ματθ. Ζ 16). Και ποιοί είναι οι καρποί, δηλ. τα «φρούτα» του δένδρου της «N.E.»;

Δεν χρειάζεται να κουρασθούμε πολύ για να βρούμε τα πρόσωπα και να ανακαλύψωμε και να προβλέψωμε τις καταστάσεις που θα επέλθουν, εάν όπως ισχυρίζονται επικρατήσουν, αφού, εντελώς αδιάντροπα, «Θεόν μη φοβούμενοι και άνθρωπον μη εντρεπόμενοι», αποκαλύπτουν οι ίδιοι τα πραγματικά τους πρόσωπα και «urbi et orbi», δηλ. σε όλη την οικουμένη, διαφημίζουν τα «φρούτα» και την «πραμάτειά» τους στα «παζάρια» των λαών.

Και, πρώτα απ' όλα, η «N.E.» στο καίριο και καυτό θέμα του πανανθρωπίνου θρησκευτικού πιστεύω, παρουσιάζει μία εξόφθαλμη ανακολουθία, όσον αφορά στην σχέση των άλλων θρησκειών με τον Χριστιανισμό και δη με την Ορθόδοξη πίστη – Εκκλησία μας. Από την μία μεν η «N.E.» διακηρύσσει την ανοχή στο να πιστεύη κανείς ο,τι θέλει και να εκφράζη ελεύθερα και με τον τρόπο που θέλει την πίστη του, από την άλλη δε, επιχειρεί να θέτη περιορισμούς στην Ορθοδοξία, όσον αφορά στο καθαρώς ποιμαντικό και ιεραποστολικό Της έργο και μάχεται την Εκκλησία.

Από την μία δηλ. παρέχεται η δυνατότητα στον κάθε ένα να διαδίδη, ακόμη και με θράσος «χιλίων πιθήκων», τα θρησκευτικά του πιστεύω, ακόμη και αυτά που έρχονται σε αντίθεσι με τα χρηστά ήθη της κοινωνίας μας, και από την άλλη καταδικάζει την Εκκλησία για «στείρο φανατισμό», για φονταμενταλισμό και για ανελευθερία εκφράσεως, όταν Αυτή προστατεύη το Ποιμνιό Της, αποκαλύπτοντας τα προσωπεία των ποικίλων αιρέσεων, των καταστροφικών λατρειών, κλπ. Συνάμα, κατηγορεί την ποιμαντική μέριμνα της Εκκλησίας, αλλά και την προσπάθεια μεταδόσεως του αυθεντικού κηρύγματος, ως δήθεν «προσηλυτισμό».

Επίσης, ψηφίζουν νόμους τους οποίους βαπτίζουν με ωραίες ονομασίες, όπως π.χ. ο επικείμενος <<αντιρατσιστικός νόμος>> κλπ. Όμως βάσει του νόμου αυτού, δεν θα επιτρέπεται ο Χριστιανός να εκφράζεται αληθώς και ελευθέρως. Δηλ., ο νόμος αυτός θα απαγορεύει την διακήρυξι της αληθείας η οποία και θα τιμωρήται.

Άκουσον, άκουσον...! Ποιοί; Οι ψεύτες θα δικάζουν και θα τιμωρούν τους εκφράζοντες την αλήθεια.

Χρειάζονται, άρα, ιδιαίτερες γνώσεις για να εννοήση κανείς ότι, τελικώς, η «N.E.» αυτό που φοβάται δεν είναι τα ανθρώπινα θρησκευτικά κατασκευάσματα, που, ως άλλα σαπιοκάραβα ναυαγούν και θάττον η βράδιον θα ναυαγήσουν όλαούτανδρα στον ωκεανό του πανδαμάτορος χρόνου, αλλά είναι η Ορθοδοξία; Ότι η «N.E.» μισεί και με φανατισμό επιζητεί και επιδιώκει τον αφανισμό της Κιβωτού της Σωτηρίας, που είναι και ονομάζεται Ορθοδοξία; Και είναι ανάγκη να διαθέτη κανείς ειδικές θεολογικές γνώσεις, για να διαπιστώση ότι ο λεγόμενος Οικουμενισμός, που ανοήτως και εξοργιστικώς τοποθετεί αλήθεια και πλάνη στο ίδιο βάθρο, αποτελεί μέρος του σχεδίου της «N.E.» στο θέμα της Πίστεως και του γενικού θρησκευτικού πιστεύω;

Αρκεί και μόνο μια ματιά να ρίξη κανείς στις διαθρησκειακές συναντήσεις, στα συνέδρια, στις συμπροσευχές μετά συμποσίων και κροκοδειλίων εναγκαλισμών και ανταλλαγής πνευματικών souvenir (σουβενίρ) - νέα <<μόδα>> (κοράνια κλπ. αντί γλυκισμάτων) - και στα παγκόσμια συμβούλια των εκκλησιών κλπ. αρκεί λοιπόν μόνο μια ματιά να ρίξη για να καταλάβη τι σχεδιάζεται...

Διαφαίνεται πολύ καθαρά αυτό, αρκεί κανείς να μην έχη υποστή «πνευματική αμβλυωπία». Φαίνεται δηλ., ότι οι θρησκευτικές συνισταμένες της «N.E.», οδηγούν σε μία παγκόσμια θρησκεία, η οποία βεβαίως δεν πραγματώνει τον λόγο του Χριστού: **«Και γενήσεται μία ποιμνη, εις Ποιμήν»** (Ιωαν. Ι' 16), αλλά μία παγκόσμια θρησκεία με στόχο το ισοπέδωμα, το ξερρίζωμα των πάντων και την λατρεία ανθρωπίνων προσώπων. Όπερ και γενήσεται ένα συμβιβασμένο αντίχριστο κοπάδι μετά από διδασκαλίες, πλύσεις εγκεφάλου και εξαναγκασμούς, κατόπιν μεθοδευμένων αντιξοοτήτων σε όλους τους τομείς από τους εκάστοτε μπροστάρηδες προ, υπόκαί παρά-αντιχρίστους, έως του ητοιμασμένου για σφράγισμα κοπαδιού από τον κυρίως Αντίχριστο. Ο συμβιβασμός είναι προδοσία της ίδιας της ψυχής του ανθρώπου, είναι χωρισμός από τον Θεό, είναι ο αιώνιος ολέθριος θάνατος. Οι τέτοιου είδους συμβιβασμοί σε θέματα Πίστεως, Πατρίδος, Θεσμών, κλπ., είναι προσωπικές υπογραφές του καθενός μας που θα οδηγήσουν και θα καταλήξουν στην τελική υπογραφή, η οποία θα φέρει και την σφραγίδα του Αντιχρίστου.

Δεν υφίσταται επίσης αμφιβολία, ότι στο πλαίσιο αυτό της παγκοσμίας θρησκευτικο-πολιτικο-κοινωνικής χοάνης εντάσσεται, τόσο η δρομολογημένη καί επιδιωκόμενη κατάργησης των βασικών χριστιανικών εορτών και, ενώ μεθοδεύεται, στην θέσι τους, η ανάδειξις άλλων, αχρώμων και αγεύστων εορτών όσο και η υποστήριξις των εορτών άλλων θρησκείων, και μάλιστα ακραίων και

φανατικών, που στην κορυφή της κλίμακας έχουν θέσει την αφαίρεση και αυτού του δώρου της ζωής (βλέπε Ισλάμ κλπ.).

Ως χαρακτηριστικό δείγμα της πορείας των πραγμάτων, από τα πολλά που υπάρχουν, αναφέρομε και την ολοένα και περισσότερο αυξανόμενη τάση, αλλά και το σχέδιο και την μεθόδευση στο να καταργηθούν οι χριστιανικές αργίες, όπως αυτή της Κυριακής, αλλά και να σιωπήσουν οι κώδωνες των εκκλησιών, διότι δήθεν οι κωδωνοκρουσίες δημιουργούν «ηχορύπανση»! Ταυτοχρόνως δε, βλέπομε, δυστυχώς, την υποστήριξη στην ανέγερση τζαμιών, που από τους μιναρέδες των οποίων, «επτάκις της ημέρας» δια μεγαφώνων ισχυρών, θα ακούγεται θέλοντας και μη η κραυγή και ο αλαλαγμός του ιμάμη. Εδώ δεν τίθεται καν θέμα ισλαμορύπανσης...

Και ενώ ανέκαθεν στις κοινωνίες υφίστατο η διάκριση πολιτικής και θρησκευτικής εξουσίας, το καλούπι της «N.E.» παράγει και αποκαλύπτει κάποιο νέο φορέα, ο οποίος θα κατέχει συγχρόνως και τους δύο πυλώνες των εξουσιών αυτών. Για την «N.E.», πλέον, δεν ισχύει η υπόδειξις του Χριστού: **«Απόδοτε τοίνυν τα Κάισαρος Κάισαρι και τα του Θεού τω Θεώ»** (Λουκ Κ 25), η οποία κατέστησε σαφή την διάκριση των εξουσιών, μα και τις υποχρεώσεις των ανθρώπων, αλλά ισχύει το «υποτάξου και λάτρευε άνευ αντιρρήσεων την N.E. εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της ισχύος σου και εξ όλης της διανοίας σου». Και για να είμαστε ακριβοδίκαιοι, θα πρέπει να επισημάνωμε, ότι ο πρώτος διδάξας την συγχώνευση των δύο παραπάνω αναφερομένων διακριτών εξουσιών, δεν είναι άλλος από τον «άρχοντα» του Βατικανού, τον Πάπα και προκαθήμενο της «Αγίας Έδρας», τον «δούλο των δούλων του Θεού», όπως αρέσκει να αυτοαποκαλήται, και που για να φθάνη η <<ευλογία >> του - αλογία του - στα πέρατα της οικουμένης, είναι ανάγκη να διαθέτη τις πρεσβείες και τους πρέσβεις του κοσμικοθρησκευτικού κράτους του Βατικανού σε όλα τα κράτη της γης...

Τώρα, ίσως ρωτήση κανείς με δίκαιη απορία: «Τι είναι όλα αυτά; Κωμικά, η τραγικά; Σοβαρά η γελοία;» Θα λέγαμε, ότι η παγκόσμια κοινωνία με τα θέατρα αυτά περνά από την κωμωδία στο δράμα, η μάλλον οδηγείται προς κατάντημα κωμικοτραγικό.

Επόμενο τώρα, όπως όλοι βλέπωμε, ήταν, να μη διαφύγουν από το στόχαστρο της «N.E.» τα έθνη και τα κράτη. Με τον βαρύγδουπο όρο «παγκοσμιοποιήσις», οι <<δογματολόγοι>> του νεόκοπου αυτού πολιτικού και κοινωνικού <<δόγματος>> επιχειρούν τον αφανισμό των επί μέρους κρατών μέσα στην δίνη της συγχωνεύσεως και μαζοποιήσεως των λαών.

Ο οδοστρωτήρας της δήθεν ισότητας και των κοινών ευκαιριών, που δεν είναι

τίποτε άλλο παρά ισοπέδωμα και άρνησις της ελευθερίας και του αυτοπροσδιορισμού του ανθρώπου, επιχειρεί τον αφανισμό των εθνικών ιδιαιτεροτήτων και των επί μέρους εθνικών χαρακτηριστικών των λαών. Αλλά, για την τάξι και την ασφάλεια της παγκόσμιας κοινότητας, όπως οι ιθύνοντες της «N.E.» αποφαινώνται, θα χρειασθή, βεβαίως - βεβαίως, ένα έθνος <<ικανό>> (ποιό άραγε; -»Φως φανάρι«...) ώστε, να ευρίσκεται στην κορυφή της πυραμίδας για να ελέγχει την απρόσκοπτη λειτουργία της μηχανής του «ανθρωποκιμά» καθώς και ένα ηλεκτρονικό σύστημα καταγραφής και παρακολουθήσεως των πάντων, όπως γίνεται σήμερα, τω καιρώ ετούτω η και ο,τι άλλο ίσως ήδη έχουν εφεύρει και δεν το έχουν κοινοποιήσει ακόμη, η θα εφεύρουν στο μέλλον τω καιρώ εκείνω (και οι νοούντες νοείτωσαν).

Μία παρένθεση, θυμήθηκα που μου έλεγε ο Γέροντας Παΐσιος: <<Τι κάνει ο Διάβολος, ενώ στα περίπτερα υπάρχουν τα πατατάκια τσιπς - που και αυτά δεν είναι καλά για την υγεία των παιδιών -, ο Διάβολος ανακάλυψε τα **ηλεκτρονικά πατατάκια**, που αυτά θα κάνουν πολύ μεγάλο κακό στο καιρό τους>> Και τον ρώτησα τι εννοούσε και μου είπε <<τα ηλεκτρονικά τσιπς>>

Ας επανέλθωμε στο θέμα μας. Φυσικά, όλα αυτά, όσοι διδάσκόμεθα από την ιστορία και διαθέτομε την ζωντανή πίστι στον Χριστό, δεν πτοούμεθα, δεν δειλιούμε, δεν συγκατατιθέμεθα στις καλπάζουσες και μεθοδευόμενες ενέργειές τους, των οποίων ο νοσηρός και δαιμονικός στόχος είναι η ισοπέδωσις των πάντων και η υποταγή μας στην παγκόσμια εξουσία τους.

Οι δε αλλοπρόσαλλες απειλές που απευθύνονται σε όσους αρνούνται η θα αρνηθούντην ένταξι τους στο πρόγραμμα της παγκοσμιοποιήσεως, δεν είναι παρά «**βέλος νηπίων**» (Ψαλμ. ΞΓ 11), αφού ξεκάθαρα η Γραφή αποκαλύπτει ότι ο Θεός «**έστησεν όρια εθνών κατά αριθμόν αγγέλων Θεού**» (Δευτερον. ΛΒ 8).

Είναι στο χέρι του καθενός μας η στόχευσις, είτε της Ζωής, είτε του θανάτου. Και μάλιστα του θανάτου με την σύγχρονη «νεοεποχήτικη» διαδικασία του <<εγκεφαλικού θανάτου>>, ο οποίος σήμερα έχει θεσμοθετηθή με νευροβιολογικά κλπ. κριτήρια και τον οποίο έχουν ταυτίσει με τον βιολογικό θάνατο, που κάτι τέτοιο δεν υφίσταται. Η, του θανάτου μέσω της ευθανασίας, (που είναι χριστιανικώς, ηθικώς κλπ. απαράδεκτη), η οποία μέλει και αυτή να θεσμοθετηθή.

Αλλά, άσπεράσωμε τώρα στους καρπούς και στα «κοινωνικά φρούτα» της «N.E.». Εδώ, όχι απλώς αισθανόμαστε την δυσοσμία της σαπίλας, αλλά η αηδία έχει κατακλύσει την όλη ατμόσφαιρα, αφού ένα από τα «κοινωνικά επιτεύγματα» που επαγγέλλονται οι θιασώτες της είναι και η σεξουαλική απελευθέρωσις με ο,τι αυτό

συνεπάγεται στο όνομαϊασδήποτε ιδιαιτερότητας και η ανερευθρίαστη έκφρασις της διεστραμμένης σαρκικότητας. Τι αποτελέσματα θα επιφέρη τώρα και τούτο το τσουνάμι της διαστροφής;

Ήδη, τα αποτελέσματα είναι ορατά στα άτομα, στις οικογένειες, στην εκπαίδευσι και στην όλη κοινωνία, που ανέχεται - συμβιβάζεται - νομοθετεί και τέλος υποστηρίζει τα «**πάθη της ατιμίας**» (Ρωμ. Α 26) ως δήθεν κάτι το φυσιολογικό. Και μόνο τυχαίο δεν είναι το γεγονός ότι η «N.E.», στο πλαίσιο της παγκοσμιοποιήσεως και του ενδιαφέροντός της για την δήθεν απλότητα στην ανθρωπίνη έκφρασι, ωθεί την κοινωνία, και ιδίως τους νέους, προς το τρίτο φύλο (unisex). Σε μίακοινωνία δηλ. αφύσικη, που κατορθώνει να αλλοιώνη και να αποχαρακτηρίζη τα φύλα του Ανδρός και της Γυναίκός, ξεκινώντας από την ενδυμασία που λανσάρεται μέσω της «θεότητας» της μόδας, και που, συν τοις άλλοις καταλήγει σε ένα τρίτο φύλο ως πρότυπο ανθρωπίνης συμπεριφοράς. Έτσι, εμφανίζεται και επιβάλλεται στις κοινωνίες ένα ον, που δεν είναι, ούτε άνδρας, ούτε γυναίκα, η μάλλονείναι και τα δύο μαζί. Δηλ., ένα αλλόκοτο και αποκρουστικό τέρας.

Λησμονούν, φαίνεται, οι παγιδευμένοι στα δόγματα της «N.E.», όχι μόνο το τι ακριβώς διδάσκει ο θεόπνευστος λόγος του Θεού περί του σοδομισμούκαί ποιά είναι τα αποτελέσματα της τριτοφυλικής κοινωνίας, με την ζοφερή περίπτωσι των Σοδόμων και της Γομόρας, αλλά τους διαφεύγει και το γεγονός ότι η ίδια η φύσις απορρίπτει, με τους δικούς της μηχανισμούς, το αφύσικο και καταστρέφει το διεστραμμένο και μη παραγωγικό. Φαίνεται, πως χάνουν, τάηθικά αυτάτέρατα, από την οθόνη της συνειδήσεώς τους την πραγματικότητα, ότι δηλ. τα «βιολογικά τέρατα» δεν υπάρχει περίπτωση να επιβιώσουν και να πολλαπλασιασθούν (βλέπε κλωνοποίησι κλπ.).

Προφανώς, γι' αυτόν τον λόγο, οι διεστραμμένοι των νόες - <<**παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις αδόκιμον νουν, ποιείν τα μη καθήκοντα**>> (Ρωμ. Α'28) - επιζητούν νομικώς και την υιοθεσία νηπίων μετά την εισήγησι της νομοθετήσεωςγάμων μεταξύ ομοφυλοφίλων, όπως και σε κάποιες περιπτώσεις αιμομικτών, κλπ.)Λοιπόν, αυτοί δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να διακηρύσσουν και να υπογράφουν με την «βούλα» της «N.E.» το αφύσικο της επιλογής τους και την ανοικτή τους κόντρα μέτους νόμους της ίδιας της φύσεως, που ισχυρίζονται ότι δήθεν τους καθοδηγεί. Η φύσις όμως, όπως όλοι γνωρίζομε, εκδικείται και, μάλιστα, πολύ άσχημα (aids κ.λ.π.)

Αλλά η καρικατούρα της «N.E.» και της «παγκοσμιοποιήσεως» - απανθρωποποιήσεως - ενδύεται και άλλα τραγικά προσωπεία για να καλύψη την φρικτή της όψι. Αυτά, έχουν να κάνουν με τούςτομείς της εκπαιδεύσεως, της

εφηρμοσμένης επιστήμης (βλέπε «εγκεφαλικός θάνατος, εμπόριο οργάνων κλπ.»), με τίς αρχές που διέπουν τις κοινωνίες, τα κράτη και τους λαούς και με πλείστους άλλους τομείς, που, εάν κανείς μελετήσει, διαπιστώνει, παρά τις ελευθεροστομίες των εκφραστών της, ότι ο σκοπός του σχεδιασμού της <<N.E.>> είναι διπλός. Πρώτα, να κτυπηθή ο,τιδήποτε αληθινό και φυσιολογικό, και τούτο για να καμφθούν οι αντιδράσεις και να επέλθη ο συμβιβασμός, και στην συνέχεια να αναδειχθή μία παγκόσμια διοίκησης - κυβέρνησης μαζί με μία παγκόσμια πίστι - θρησκεία - εκκλησία, που θα λατρεύη, όχι φυσικά τον Θεάνθρωπο Κύριο μας Ιησού Χριστό, αλλά έναν «ισχυρό» και απάνθρωπο άνθρωπο - ο νοών νοείτω -, που θα επαγγέλλεται δήθεν ευδαιμονία στο όνομά του και θα απαιτή υπακοή. Φυσικά, τέτοιου είδους σχέδια και παρανοϊκές καταστάσεις δεν οδηγούν τις διψασμένες ψυχές που λαχταρούν την Ζωή και την Αλήθεια στο «**ύδωρ το ζων**» και στην «**πηγή ύδατος αλλομένου εις ζωήν αιώνιον**» (Ιωάννου Δ 14), αλλά στο «**φρέαρ το συντετριμμένον**» (Ιερεμ. 2,13 - αίνος Μ. Πέμπτης εσπέρας)

Όμως, οι αναθυμιάσεις του βόθρου της «N.E.», ήδη προεξένησαν την αποστροφή των όσων διαθέτουν ζωντανή την αίσθησι της πνευματικής οσφρήσεως και δεν έπαυσαν να συνειδητοποιούν ότι είναι άνθρωποι με προορισμό την αγιότητα. Ας ασφυκτιούν, λοιπόν, όσοι θέλουν να επιλέγουν τα σαπισμένα και σκουληκιασμένα «φρούτα» της «N.E.» με την «οσμή του θανάτου» και ας τρέφονται από την «κομποστοποίησι» της κάθε είδους «απελευθέρωσης».

Όσοι όμως συγκροτούν και καταρτίζουν «νουν Χριστού», όσοι αγαπούν την Πατρίδα, τιμούν την Οικογένεια και τις αυθεντικές μας παραδόσεις, ας χαίρωνται και ας χαιρώμαστε την εν Χριστώ απελευθέρωσι και την Χάρι που μας οδηγεί και μας καταξιώνει, ως ανθρώπους, και συνάμα μας καταρτίζει στον αγώνα της καθάρσεως, του φωτισμού και της θεώσεως, στην πραγματική Διαχρονική Νέα Εποχή. Η Διαχρονική Νέα Εποχή έχει ξεκινήσει εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια και είναι **μόνο** η Μία Αγία Ορθόδοξος Καθολική και Αποστολική Εκκλησία του Χριστού μας, η οποία δια πρεσβειών της Κυρίας Θεοτόκου, των Ουρανίων Ταγμάτων και των Αγίων του Θεού, οδηγεί **τον κάθε άνθρωπο** στην Άκτιστη Παγκοσμιοποίησι - την ενυπόστατο εν Χριστώ καινή κτίσιν. <<ώστε ει τις εν Χριστώ, καινή κτίσις τα αρχαία παρήλθεν, ιδού γέγονε καινά τα πάντα>> (Β΄ προς Κορινθ. Ε΄17).

Αμήν.

Γένοιτο.

Αρχιμανδρίτης Αρσένιος Κατερέλος

Ηγούμενος Ι. Μονής Αγ. Νικολάου Δίβρης Φθιώτιδος

(Εσπερινή ομιλία στην Ιερά Μονή Αγ. Νικολάου Δίβρης Φθιώτιδος 1-12-2013)

Πηγή: hristospanagia.gr